

Dr. DEMETRIUS K.

KENKA

SH. MERIS &
T'IN'ZOTI

völ. II

P e r b a j t i a

1. O Zonj'e madhe , falem
2. Tij , o Virgjëra Odhijitrie
3. Tij , o e Madhia Virgjëra
4. Prir sit mbi jetezen
5. O Shejtia Odhijitrie
6. Falem, Mëri, i të mjerëvet pështrimi
7. Zonj'e madhe Perëndeshë
8. O Ti Mëra e Madhia Zonjë
9. U të falem, o Mëri nga i larti kjiell
10. Tij , e bekuame Virgjëra
11. Sa e bukura ti je
12. Eja , o Zot e Perëndi
13. Zot i math i të tarës jetë
14. Ashtu si kjasem dreidhem
15. Këtu të kam , o Perëndi
16. U të falem e të lavdonj
17. Shum'e dashura Mëri
18. Të përujem Fligë shejte
19. Të pasosmit Zot të kështerë
20. Gjithë përjemi na të kështerë
21. Gjithë lavdojmë, gjithë bekojmë
22. Osanna t'in'Zoti
23. Isuth, Isuth i dashur
24. O rregji jine , o Perëndi
25. O të kështerë tek Isuthi shpresojmë

26. Përpara Tij përmissëmi
27. Ngrahim kërkem o gëzuarë
28. Edhe kush e pati pengun
29. Sdripu , o i Larti Perëndi
30. E lumëja ushkjesë
31. O i buti Iisu'
32. Përpara Flijës shojte
33. Për gjithëmonë kloft lëvduar
34. O i pasosmi Perëndi
35. Besë u kam se i madh'in'Zot
36. Regji i kjielllicë që jerdhe te jeta
37. Gjithë bekojëm , gjithë lëvdojëm
38. Na t'adhurojëm , Krishti rrekj
39. Na duam t'ën'Zonë
40. Gjithë bekojëm Krishtin t'ënë
41. Isuth , ndrit mendien t'ime
42. Në llargu nesh Ti vete
43. O Zëmbra e të Madhit Zot
44. Lipisi , o Zot , na gjithë të parkalesim
- 45? O Zot kës tufa shejte
46. O ju gjinde o ju të krahëterë

ΤΙΣ ΤΗΕΟΣ ΜΕΓΑΣ ΟΣ Ο
ΤΗΕΟΣ ΙΜΟΝ. ΣΙ' Ι & ΤΗΕΟΣ
ΙΜΟΝ Ο ΡΙΟΝ ΤΗΑΥΤΑΣΙΑ
ΜΟΝΟΝ.

SHEN MERIS

Shtipur në Tetór 1963

te Klisha e

S H E ' M I T R I T

të Horës e t' Arbëreshvet

1

O Zonj' e madhe, falem,
falem, o Mëri;
Ti rregjërón mbi jetën,
o Virgjërë Mëri.
Tij Odhijitrie Mëmëza jonë,
thomi për gjith monë:
Falem, falem, falem Mbretëreshë.

2

Tij, o Virgjërë Odhijitrie
o mburonjë e horës t' ënë,
na ngë lodhemi tue thënë:
ruana besën, o Mëri.

Atë besë që patëm lënë
nga atë gjyshërë plot' me nder,
që si trima e si t' krëshëterë
shumë luftuan me turkun zi.

Eja, o Mëmë, o Perëndeshë,
eja, o Zonjë e Shën Mëri,
si të krështerë edhe si Arbëreshë,
kijna gjithëve lipisi.

O ti Virgjërë Odhijitrie,
që ke klënë ndihma jonë,
o ti Mëmë që t'ën' Zonë,
jerdhe linde e pa-mëkatë.

Bën ti neve të na vijnë
drita e shpirtit lart nga kjielli,
si na shkrep edhe nga dielli
drita e dritës nga menatë.

Tek ti, Virgjërë Odhijitrie,
tek ti priremi e po thomi:
Te kësaj gjellie te dhromi
jipna dritë edhe fukji.

Na fukji e dritë kërkojëm
sa të rrojëm të këjo jetë
po me besën e vërtetë
në të Lartin Perëndi.

Ë m u r a t ë n Z o t i K r i s h t

Ë m u r a t ë n o M ë r i

T i b e k o m ë o P e r ë n d i

Te hera në e zezë nën barrës e rëndë
thot Krishti tue lutur: O Tate, në mëndë,
llargonë këtë helme, Ti jipënë fukji.

O ju Engjëj nga kjielli, t'ën'Zonë
ngushëlloni!

O gjinde t'krështerë, ju Krishtin mendoni
te kopshti i ullinjëvet ndër lotë e hjidhi.

O gjaku i t'in'Zoti që jetën burove,
mëkatën Ti lajte, Ti njerëzit shpëtovë,
Ti derën e kjiellit na sbille pamët.
O gjaku i t'in'Zoti, përmisurë na thomi:
mëkatën Ti lajna, gjithë zëmbat Ti njomi
sa t'vijëm në gëzime te jeta e vërtët.

O Isuth i mirë, lipisi për ne,
se Ti na bëre neve;
Ti na shpërbleve, o Zot,
me gjakun t'ënt të shtrejt.

Na fukji e dritë kërkojëm
kur për ne të vinjë hera,
kur të jemi na te derë
e të pa-sosmes lumëri.

Tek ajo e dreruashme herë
nga gjithë ngariet Ti lirona
e me Birin t'ënt pajtóna,
o Ti Zonjë e shën Mëri.

3

Tij o m'e madhia Virgjërë,
Tij o m'e madhia grua,
të mjerët na të truhëni;
Ti je i buroshmit krua
ku vetëm mënd't'rriedhiëm
sa t'gjejëm dashuri.

Gjegjëna, e buta mëmëzë
si vijëm tue kënduar:
shih si bashkë me t'luturat
na lule biem në duar,
gjithëkjish sot Ti, të faliëm,
o e dashura Mëri.

Nga taroni i jiti te kjielli
ku me t'Lartin Bir
shërbier nga gjithë Engjëjit
mbretëron e plotë me hir,
kujtoui se Ti e Bezuamia
Zonjë e Mëmë na je.

Ti je shpresa e zëmbra vet,
 Ti vetëm je ngushullim,
 Ti vetëm ndër mes helmëvet
 për ne të kesh dhëmbim;
 kur klam e kur thërresiëm
 kij lipisi për ne.

4

Prir sit mbi jetëzën
 o e madhi Zonjë,
 se sot e gëzuame
 do t't' nderonjë;
 edhe u i gëzuarith
 thom me haré:

Shën Mëriza e Dhitrie
 parkalës për ne,
 o Mëmëza jonë,
 lutu për ne.

O Mëmë e t'ëmbël,
 e butë, e mirë,
 Ti për gjith' njerëzit
 ke mëshërirë,
 Ti për të dashurit
 të mira ke.

Te gjella e luftavet
 gjithë kurdoherë
 Tij po të truhemi
 na të krështerë;
 se shpresa e gjithëve,
 se ndihma je.

Për gjithë të gjitha flasiën,
 të vogla e të mëdha
 krientullat këtë ka
 i gjeri ruzullim.

Ku sirin do e nkthenj,
 o i madh'in'Zot,të shoh;
 te veprat të njoh;
 të ndienj te shpirti i jim.

46

O ju gjinde, o ju të krështerë,
 o të besën gjithë sa jini,
 ju ve kopshti do t'vini
 ku derth gjakun Zoti Krisht.

Parkalesiëm edhe një orë
 parkalesiëm na t'ën'Zonë,
 që te buka për gjithë monë
 e të vera i fshehur isht.

Vërreni t'ën'Zonë me zëmbren e shkjerre
 te kopshti i ullinjëvet ku duket i sbiërrë,
 ku gjakuthi i derdhet, si kla po për ne.
 Ai sheh se mëkata të jeta sgjeronet
 e kla për sa sbiren, e zëmbra i helmonet
 për gjakun që derdhet në kot për në dhe.

Pa shihni t'ën'Zonë me fakjen e sverdhurë!
 pa shihni sa lotë e sa gjak që ka derdhur!
 pa shihni sa helme e kopose duron!
 Kur miekullat shtronen, si ngriset gjithë
 ashtu për fajtorët skuriset si dielli
 e bukura fakje që mëkata helmón.

Lipisi, o Zot, gjithë mënat, Tij të thonë,
Ti jipna hir, o Zot, edhe fukj!
sa na të rrijëm bijt të besa jonë,
këtë gëzim dhurona, Zot, o Perëndi.

Lipisi, o Zot, të thonë atë të mjerë
çë rrojën në të zi e pa ngushëllim;
priru e vërreji Ti si të krështerë,
Ti çë je i gëzimit krua edhe burim.

Lipisi, o Zot, na thomi plotë me besë!
Lipisi, o Zot, na thrresiën në hjidhi.
Lipisi, o Zot, të lipiën na më shpresë,
o i madh'in'Zot, Ti kijna lipisi.

45

O Zot këtë tufa shojtë
lëvdón po tue kënduar,
ki shpirt isht i gëzuar
kur ngrëhet tek Ti.

Tek Ti këtë sheh të klarat
edhe në gës'i siell;
tek Ti këtë lart në kjiell
edhe te dheu je mbret.

Në gluhë të 'tire thonë
e dredha e bumbullina,
thëllimi edhe shkrepitina
pushtetin këtë ke Ti.

E pemë e bar e lule,
këtë dheun na sbukurojën,
pa u lodhur të bekojën,
o Perëndi i vërtët.

Si një ill i ndritçëm
shkëlkjen te kjielli
edhe m'e bukure
Ti je se dielli.
Dritë e pa-shuashme
hjidhu mbi dhe.

Dëftou e dhimëshme
si edhe ke klënë
jashta mëkatëvet
mbaj shpirtin t'ënë,
vurna nën shpagarit
e bënnà hje.

Te hera e vdekjes
Ti mos harrona,
ruana nga gjalpëri
Krishtin dëftona,
na duam të shuhemi
me shejten dre.

Zonj' e Parraisit
Shë Mbriza jonë
Horën e Arbëreshvet
ruaj për gjithë monë.
O Mëm'e dashurë
Ti vurna rë.

5

O Shejtia Odhijitrie,
në t'errët te këjo jetë
je prinjës e vërtetë
e shpirtit që beson.

Për vendin e të Parëvet
dëshir të math na kemi:
bën sa në rrugë të jemi,
që lar te kjielli çon.

Vërteta je Odhijitrie,
që në dejt të kekj e të zi,
të voglën prin anë
ku ajo dot ket pushim.

Nga throni i jit i ndritëmi,
ndritó kë rrah te nata,
kë kla e me lutie të glata
kërkón tek Ti shpëtím.

Dhëmbím për në Odhijitrie,
dhëmbím për lotët t'ona,
me shpagrin t'ent pashtróna
na sill ku të lumur isht.

Se pas që në dhe na vujtim,
në kjiell tue fluturuar,
shpirti të na jet gëzuar
nga Ti e nga Zoti Krisht.

O Zëmbra e t'madhit Zot
që nban e kjiell e dhe,
e n'urdhur jetën ke,
armikun shëngulló.

O Zëmbra e t'madhit Zot
që ngushëllón kë vdes,
atë që rron në besë
me t'dashur përvëló.

O Zëmbra e t'madhit Zot
dëshir i gjith'njeriu,
tufën që ndajti i ziu
të mlihet u mëndó.

O Zëmbra e t'madhit Zot
që ke pushtet e nder,
kloft vetëm një delner
te vatha që Ti do.

44

Lipisi, o Zot, na gjithë të parkalesiëm
të ruash nga armikjët të dashurin Atdhé.
Ruana edhe neve, gjegjëna, se të thresiëm,
o i madh'in'Zot. Shëlbuesi jinë je.

O Zëmbra e Isuit, je flakë e dashurís,
të thresiëm na ndër helme, burim i lipisis.

Lipisi, o Zot, për gjithë të mëkatruamit
që ligjën t'ende shkeliën nat'e ditë;
te dhroni i drejt, si bij ndër të bekuamit
Ti thirri, o Krisht, e gjithëve jipi dritë.

bekimin t'ënt dhurona,
o Isuth,për jetë e motë.
Rri me ne,o i madh'in'Zot.

Kjëroi shkon e gjella joset,
po si era shkon e vete gjella jonë
e ndita n'dita mortia po na kjaset,
lum kush ka shpresë në t'ën'Zonë
e me gjith'zëmbërë thot:
Rri me ne,o i madh'in'Zot.

43

O Zëmbra e t'madhit Zot
burim i lipisís,
me ziarr të dashurís
na dhis e flakëró.

Isuth,Isuth,Isuth,
me ziarrin na thielló.

O Zëmbra e t'madhit Zot
për njerëzit shëndetë,
nga i ligu që na nget
na ruaj e na shpëtó.

O Zëmbra e t'madhit Zot
që jep fukji e durim
kuj ndodhet n'udhëtím,
te kjielli na drejtó.

O Zëmbra e t'madhit Zot
me t'but e dhëmbësi,
nga throni tek u rri
ndëlena e na bekó.

6

Falem,Mëri,i të mjerëvet pështrimi,
Ti shpres'e gëzim i të helmuanvet je;
Tij na të thërresiëm,o i hirevet burimi,
o Mëma e Krishtit,lipisí për ne.

O Mëma jonë,me në të mjerë
pakjëtó t'ën' Zonë... Falem.

Falem,Mëri,që rregjërón të kjielli,
e të Kreshterëvet Ti ndihma je;
dritën e shpirtit jipna Ti se je dielli,
që nga Parraisi dritë shkrep mbi ne.

Falem,Mëri,Ti fukjia jonë ke klënë,
Zonja e Parraisit,dreja e Pisës je;
mbajna nën shpagërit për gjithë monë
e kurdoherë prir siun t'ënt mbi ne.

7

Zonj'e madhe Perëndeshë,
Mëma jonë na të thomi,
i Parraisit Ti je dhromi,
Zonj' e lume Virgjëreshë.

Falem,falem,falem,
Mëma e Perëndís.
Falem,falem,falem,
zëmbra jonë këndón.

Mëma jonë Ti ke klënë
ndër të kekje e ndër të mira,
Ti je shpresa dhe ëmbëlsira,
gjella e gëzimi i zëmbës t'ënë.

Në Parrais ku e lume rron
ke kujtuar se bij na jemi,
çë tek Ti pështrinin kemi,
e me kjiellin na pakjëtón.

E ke jardhur disa herë
e u ke sdripur të këjo jetë,
e u ke parë me të vërtetë
ndër të vapkjë e ndër të mjerë.

E në Fatimë një ditë
tre të vegjëve delmerë,
djelm të vapkjë edhe të mjerë,
Ti ju duke si një dritë.

Mëma juaj, the, jam o djelm,
bëni lutie edhe argjërime
në do gëzoni zëmbërën t'ime,
në do t' rroni ju pa helm.

Doni mirë ju t'ën' Zonë,
bëni mirë për sa rroni,
në Parrais do t' trazhgoni
ruani besën për gjithë monë.

Isuth, mbush shpresën t'ime,
se shpresa është drita e shpirtit
te këjo jetë;
vetëm ashtu mend' t' ngrënj u sit
nga thrime
në kjiell te jeta e ftetë.
Ti shpresa jime je,
o i t' ëmbël Isuth.

Isuth, gjekj lutien t'ime,
kujtë se gjakun derdhe të na shpërbleje;
vetëm ashtu do t'hipet lutia jime.
si livan përpara Teje.
Shëndeta jime je,
Isuthi jim, Isuth.

42

Në llargu nesh Ti vete
në t'errët mendjet t'ona, o Zot kjëndrojnë:
ngë kemi t'jerë ndër helmet e kësaj jetie,
çë dhromin na dëftojën,
veç Tij, o mëshirëplot.
Rri me ne, o i madh'in'Zot.

Vetëm nga shejtia krikje
vien zëri çë mend' t' gëzonjë shpirtin t'ënë,
nga druri shejt ku, o Zot, durove e vdikje:
Ti gjellën na ke dhënë,
ashtu si dië edhe sot.
Rri me ne, o i madh'in'Zot.

Eja Isuth, gjith'i mirë,
dhis me dashurin t'ende zëmbërat t'ona,
bukën e kjiellit ndaj te këjo errësirë,

Perëndin të gjith'levdojëm;
se ndër gzime e ndër haidhí,
te Parraisi do t'trazhgojëm
t'pa-rrëfieshmen lumëri.

41

Isuth,ndrit mendien t'ime,
shkëlqejfshit drita jote brënda meje;
vetëm ashtú do t'vinj u ndër gëzime
tek ajó jetë hareje.

Ti drita jime je,
Ti ndritëmë,o Isuth.

Isuth,dhis zëmbren t'ime:
dhizo me flakën t'ënde të pasosme;
vetëm ashtú ngë do t'jet gjella jime
nga mëkata e plakosme.

Ti flaka jime je,
flakëromë Ti,o Isuth.

O Isuth,dsa gjellën t'ime:
te duart t'ote mirre Ti për gjithëmonë;
vetëm ashtú mënd't'rronj pa helmime
tek e shkreta jeta jonë.

Ti gjella jime je,
i dashuri Isuth.

Isuth,zgjó zëmbren t'ime:
mos e le si hërnar pa vaj të shuhet;
vetëm ashtú mënd't'ket hire e bekime
shpirti jime që Tij të truhet.

Ti ndihma jime je,
Isuthi jime,Isuth.

8

O Ti Mëme e nadhia Zonjë
Ti ngak u përret dashuri.
Eja,eja ndë këtë gji,
eja,o Mëme,eja o Mëme t'rregjërosh.
Ndienj u dhezur zëmbren t'ime
e Tij vetëm dishirónj.

Mirë të dua,o Mëmëza jime,
mirë të dafsha,o Shën Mëri.

Ti si drita që shkrep menatnet
te këjo jetë gëzon gjithë njeri,
si rrëmp dielli te ki gji,
eja,o Mëme,eja o Mëme të më gëzosh.
Sa ishtë gëzimi i zëmbres t'ime
nga menatë kur të kujtonj.

Ti ndër helme e ndër kopose
Zonja e Virgjërë e shën Mëri,
pakjen biermë e këtë gji
eja,o Mëme,eja o Mëme t'ngushëllosh.
Kur sbut zëmbren t'ime
gjith koposet u harronj.

* * *

Të parkalës o Mëma jime

të më bekosh

zëmbren e shpirtin t'im

U Të falem, o Mëri nga i larti kjiell
sizit këthe ne përdëlim mbi mua
edhe dëfto së kurr tek Ti ng'u shua
malli i pasosëm që ndër ne Ti siell.

Shkon moti e rrieth si lum, vetëm pshërttime
e helme mbeten tek e mjera botë
në këmbët u të bie e Të thom ndër lotë,
të luturat më gjekj, o mëma e jime.

Lekjet këput nga t'çilët jam i lidhur,
e zëmbren që gulshon bëmë të lirë;
fitonë t'falur e, si mëmë e mirë,

për anë ti m'u ndoth, kur syt tue mbillur,
me bosë u dua të thom e dashuri:
më përsill në Parrais, e shën Mëri.

Tij, e bekuame Virgjërë,
Tij, e lëvdoshme grua,
të mjerët na të truhomi,
se je si i gjalli krua
ku vetëm mënd't'lëshonemi
të gjejëm dashuri.

Na gjekj, e buta mëmëzë,
si rrim po tue pshërtuar;
gjegjëna edhe të luturat
patshim ngah Ti t'mbaruarë;
gëzona ashtu si t'falemi,
me t'gjitha, e shën Mëri.

Gjith'bekojëm Krishtin t'ënë
që kle vënë ngrikj për ne;
gjith'bekojmie tue thënë:
rregjëröfshe, o Zot, mbi dhe.

Mos e shajëm më t'ën'Zonë,
mos o nëmiëm Zotin Krisht,
se për jetë e për gjithëmonë
kush e nën i nëmur ishtë.

Gjith'bekojëm të krështerë
shpirtin shejt si Perëndi,
gjith'bekojëm na nga herë
të pasosnen Dashuri.

Gjith'bekojën Perëndeshën
Zonjën Mëmë e shën Mëri,
gjith'bekojmie Virgjërëshën
tuke i lipur lipisi.

Gjith'bekojëm ndër këndime,
nat'e ditë të Lartin Zot;
gjith'bekojmie nga thrine
rregjin t'ënë na për mot!

Me atë gluhë që na kemi,
q'edhe mëma na mëson,
do t'lëvdojëm gjith'sa jemi
Kë me t'mira na buron.

Perëndin të gjith'lëvdojëm
na që rrojëm të këjo bosë;
gjith'sa jemi të nallkojën
kë me fialë të poshtra e ftes.

Na duam t'ën'Zonë, Virgjër'e lume
fialëvet t'ona pa vëri vesh;
na të thërresim me besë, o Mëme,
mallin e thellët ti bën-na shesh.

Mëme, na fal uratën
e gjekj kë Të thërret.
Na duam t'ën'Zonë të kemi tatën,
na duam t'ën'Zonë t'e kemi mbret.

Na duam t'ën'Zonë brënda të shpia;
e duam në zëmbërë të gjithë gjëris,
të jemi dhezurë nga dashuria,
nga ziarri i flakët i Perëndis.

Na duam t'ën'Zonë në vent të mësimit
atie të dsëhet si t'dsëhet isht
e Larta Fialë e njerëzimit
me shejtin embër të Zotit Krisht.

Na duam t'ën'Zonë në gjikatore
të bënet ligja me t'math kujdes,
e duam të daznat e në therorë
në krie të shtratit t'atij që vdes.

Na duam t'ën'Zonë, të kot ushtari
gudsim e zëmbërë kur luftëton,
në fushë të nderit kur del i pari
e dheun e dashur me gjakun mbron.

Nga throni i jit të kjielli
ku mbretëron me hir,
teku nën urdhur Engjëjit
të rrin, si të Lartit Bir,
kujtou se Ti për njerëzit
Zonjë edhe Mëmë je.

Shpresë e madhe zëmbravet
jip pakje e ngushllim
kuj ndodhot ndër mes helmvet
e t'thot: Të kesh dhëmbim!
Kuj kla e thërret: O Virgjërë,
kij lipisi për në.

Sa e bukurë Ti je,
o Mëma jime,
e t'ëmbra Mëri
i dejtut ill.

Lutu për ne,
si Mëmë që je.
Lutu për ne,
se bij na ke.

Kur Ti më vërren
me t'bukurin si,
më çel në gj
dëshir të math.

Ai si që të kjesh
gëzón gjithë njeri,
si nj'ill i ri
mbi jetën mblen.

Eja e më ndih,
jipëm fukji,
o e shën Mëri,
je gëzimi jini.

O që famasmë
tij dielli të vesh
si mbretëreshë
plotë me lëvdi.

Të bardhën hënzë
nën këmbëvet ka
që hjetth mbi dhe
gjithë natën dritë.

se dhromi i kjiellit
u sbill për Tij
kur mbëllitur rrij
për të parën mëkatë.

Një kurorë izesh
rreth kreit shkëlqjon,
akjë sa mblen
si diell i ri.

Ka lehet dielli
ka perëndon
gjithkush këndon
po Tij, o Mëri.

Sa bukurë embre
njeriu të jep
kur buzën shkjep
e të lëvdon.

Shën Mëri Odhijitrie
të thërresim na
si të thritën atë
që këtu të prun.

E me t'vërtetë
Odhijitrie je
për gjithë ne
që rrojëm n'jetë.

O dera e kjiellit
i dejtut ill
Ti shpagërin shtih
e na pështró.

**

*

Sa duroi për ne të jeta
me të madhë dashuri!
Mos të sbireshim pameta
jes me ne n'Eukaristí.

38

Na t'adhurojmë, Krishti rrekj!
Na t'adhurojmë, Krishti rrekj!

Rreth krikjes s'atë me besën t'ënë
me dashuri, o Krisht, na Tij po thërsim;
mbi gjithë gjindet eja, na Të presiëm:
o rregji i jetëvet, po Tij, po Tij duam na!

Ti mun, o Krisht, Ti mbretërona;
o rregji i jetëvet, po Tij,
po Tij duam na!

Po Tij osanna, rregji i jinë,
o Biri i Virgjërës, po Tij lëvdojmë;
na, bashk me Engjëjit po Tij këndojmë;
rregji i pushtetëshën, po Tij, po Tij duam na

Me ndihmën t'ënde, o gjith'i mirë,
na të m't'errtit do t'luftojmë;
dritën e kjiellit na dishirojmë:
rregji i përjetëshëm, po Tij, po Tij duam na!

Rregji i helmevet, krikjen nglakove,
glëmbash pleksurë të vun një kurorë,
e për të kjeshur një kallëm në dorë.
Oh sa riejte me pakje e durim!

Rregji i pakjes i but edhe i mirë,
dashurin fiala jote na pruri,
drita jote ndër njerzit arruri,
rregjëria jote na pruri shpëtim.

Rregji i mendievet, sgjō besën t'ënë,
Rregji i shpirtravet, shpresën dhurona,
Rregji i zëmbra vet, zëmbërat flakrona,
jipna, o Rrekj, të pasosmin trazhgin.

37

Gjith' lëvdojëm, gjith' bekojëm
Krishtin rrekj dhe Perëndi;
ngrëjëm zërin e këndojëm
se na pati lipisi.

U të falem kurdoherë
Zoti Krisht i bër njeri;
u të shoh si bukë e verë,
po të lut si Perëndi.

Ai ndë jetë u sdrrip nga kjielli,
mori kurm e u bë njeri;
teku lint, ku shuhet dielli
jes me ne në Eukaristi.

Gjith' lëvdojëm, gjith' bekojëm
Krishtin rrekj dhe Perëndi;
Ai për ne, mos harrojmë,
jerdh'e leu si një mavri.

T ' I N ' Z O T I

më parë se kungi mi

12

Eja, o Zot e Perëndi,
në këtë zëmbër'e në këtë gji;
të përes në lot'ndë si,
me gëzim e trëmbësi,

me tërbim e me harë
te ki shpirt që mua më dhe.
Për këtë shpirt të jeta jerdhe
e për mua gjithë gjakun derdhe.

Për atë gjak të parkalës,
ipmë hir sa nos të t'ftes.
Perëndi tri herë shejt,
te këjo zëmbërë eja shpejt;

si nga dielli rrëmp i mirë
ndë të thellët errësirë,
Eja shpejt e mos mëno,
e këtë shpirt më shejtëro.

Mos të vërresh, o i madh'in' Zot,
se u jam një grushtëth botë;
po t'kujtosh se ti je jat,
eja njize somenat.

13

Zot i math i të tërës jetë,
je si dielli brënda res;
po te buka me t'vërtetë,
u të shoh me sit e fes.

Eja, o Zot, tue prur bekime,
te ki gji që të thërret;
eja shpejt e zëmbres t'imë
bieri pakje edhe shëndetë.

I përmisur e pa fialë
rri përpara Teje, o Zot,
më ndëjë e të klofsha falë
për gjithëmonë ashtu si sot.

U ngak Ti çëdo të mira
po përës, o Krishti i jinë,
bënmë zëmbërën e delirë,
jetën em të pa mbarim.

14

Ashtu si kjasem dridhem,
një dritë Parraisi u shoh,
sa i math je, o Zot, u njoh,
sa i mjerë ë shpirti jim.

Eja, o Krisht, eja,
shpejt eja, Isuthi jim.
Eja, o Zot eja,
e shejtëro Ti shpirtin t'im.

T'jerat t'gjitha edhe kam besë,
që ndë jetë Ai kallzoi,
e se Klishtës ja mësoi.
Besë u kam këtë t'vërtetë.

Kam shpresë tek in'Zot
për ndëjesë e lipisi;
ndë Parrais të bënj haidhi
kam shpresë me të vërtetë.

Mbi të gjitha që do janë,
u dua mirë po t'ën'Zonë,
q'isht i vet e mira e jonë,
e e dua mirë me të vërtetë.

O Ti Zonja e shën Mëri,
shpirtin t'ënë shejtëronë,
e Parraisin pran dhurona,
te ajó jetëzë e vërtetë.

36

Rregji i kjiellit që jerdhe te jeta,
si njeri ndër mes neve Ti rrove,
vapkëzin edhe nortien durove,
sa t'na jipie shëndët e shpëtim.

Rregjëro, rregjëro mbi këtë jetë,
rregji i rregjëravet, Krishti vun ngrikj.

Rregji je i dashurís, po sa shkove!
si kusar klevë vierre mbi një krikje,
e për në derdhe gjakun e vdikje,
e për në dhe të sprasmin pshërtim.

Psherëtini me të math tërbim,
se t'kam ftesur shumë not;
po ka t'shkulet shpirti i jini,
se t'fëjenj më para, o Zot.

Gjithë të ligat unë i shkrofsha,
edhë zënsha fill që sot;
edhë vdekjen e durofsha,
po, s'dua në të t'fëjenj, o Zot.

Ligësin e gjellës t'ime
dua t'harronj, e Tij, që sot,
dua t'ken të zëmbra e jinë,
vetëm Tij, o i madh'in'Zot.

Rrofsha edhë në varfëri,
nder mos patsha e porosi;
po Ti kijëm lipisi;
mos më le në faj, o Zot.

35

Besë u kam se i madh'in'Zot,
ndë tre vet'e ftira tri,
isht i vetëm Perëndi.
Besë u kam këtë t'vërtetë.

Besë u kam se e Larta Fialë
erdh'e u bë njeri për ne,
e la gjellë e gjak ndë dhe.
Besë u kam këtë t'vërtetë.

Besë u kam se i madh'in'Zot
gjithë të mirat na dhuron,
e në Pisë t'likjt i çon.
Besë u kam këtë t'vërtetë.

Eja, Isuthi jini
i zëmbës je pshërtimi,
i shpirtit je pastrimi,
u po Tij dishironj.

O Isuthi jini, po eja,
u Të pres të zëmbra jine,
u po Tij thërres nga thrine,
o gjella e shpirtit t'in.

O Bukë e Ingjövjet, eja
o Ti që na u ke dhënë
të gjithëve për të ngrënë
eja, eja te ki gjë.

O Buka shejte e kjiellit
që rri me ne dit'e natë,
eja, eja somenatë
të më tsishë me dashuri.

Eja, o Zot, e mos mëno,
sa mirë më do dëftomë
e gjellën t'ime gëzomë
me shejten dashuri.

pas kungimit

15

Këtu Të kam, o Perëndi,
në këtë zëmbërë e në këtë gji;
u Të falem me dashuri
e Tij po T'bënj haidhi..

U gjithë Engjëjit thërres
e me këtë Të parkales:
Ti, o Zot, të rrish me mua
se t't'ftes u më ngë dua.

U Tij vetëm dua si i zot,
rregji jim të jesh që sot;
për Tij vetëm si Perëndi
të kem të madhe dashuri.

Te këjo zëmbërë o Zot kjëndro,
me hirin t'ënt më shejtëro;
se për Tij u dua të rrënj,
vetëm Tij u Të lëvdonj.

Duajëmë mirë, o Mëri,
se Birin t'ënt te ki gji
u dua t't'mbanj si të një thron
ku më gëzon e më bekon.

Na mëkatën e mallkojëm
e t'mallkuamin e mohojëm;
se na shtipi e na gënjeu,
e me helm e hi na ushkjeu,
Tij do t'jipeni që sot,
kij mëshirë, o i madh'in' Zot.

Kij mëshirë, kij mëshirë,
Zot i lart, i math e i mirë!
Zot i math, t'u dukshim këkj,
thirmën t'ënë nani gjekj,
thirmën t'ënë që po thot:
Kij mëshirë, o i madh'in' Zot.

34

O i pasosmi Perëndi,
o i pushtetshmi i madh'in'Zot,
u të lip lipisi,
tuke derdhur sishit lotë.

Ndëjena, ndëjena, i madh'in'Zot.

Kur mëkatën u llojas,
helmi zëmbra më mblonet plot;
po n'gënjen i bushtri gas,
e t'fëjenj, o i madh'in'Zot.

Dishironj të skomollisem;
po ng'e gjënj u priftin sot.
Tue shantijtur të lipisem,
të me ndëjesh, o i madh'in'Zot.

U jam lumi i lumëris;
U jam dejti i dashurís;
U jam vreshta që gëzón;
U jam ara që mblerón;
U jam buka që po tsin;
U jam vera që ngëlin.

Jam delmeri me kujdës,
delet t'ime kurr i shes;
se me diersë e gjak i bleva,
e t'i kisha ng'u kurseva;
ng'u kurseva t'i shpëtoja,
e nga i ligu t'i liroja.

Kush u rua te vathi jim
gjeti pakje edhe pushim,
s'pati kurr as ur as etë;
s'pati rënga te këjo jetë;
s'pati ballët kurr të vrërët;
rroi me gas, me krie të prërët.

Gjithë andaj tek U të vini
ju që prëhie ngë kini,
ju që klani e që pësoni,
anangasij, mos mënoni.
Ju përës me lipisí;
ju përës me dashurí.

O i pasosmi shejt tri herë,
Zoti i math e dorë e gjerë,
na të falemí e me besë
po të thomi: Jipna ndiesë.
Ndiena e për të mirët t'at,
nos le të biem në mëkat.

16

U Të falem e Të lëvdonj,
si Të kam te gjiri i jim;
bashk me kjiellin Të këndonj
më të bukurin këndim.

Që je i madhi! që je i miri!
e sa mirë mua më do!
sa (ë) dhurëtaakjë edhe hiri
kloft, o Zot, e m'e prano.

Edhe vet, o Zot, Të dua
më që vete e koha shkon.
Mos më le e po rri me mua
se po Ti më lumëron.

Kur tek Ti të vinj ndë vonë
u Të pafsha ashtu si je,
pa mbulesë e për gjithëmonë
të lëvdofsha me harë.

17

Shum'e dashura Mëri
Ti më gas, këtú ku jam,
më vërrën me dashurí,
se t'ët Bir te zëmbra kam.

Q'është e lumeja këjo herë,
q'është e bukura këjo ditë!
Zëmbra e jime e shkretë e e mjerë
u bë throni i të Lartës Dritë.

U tek Ti, o Mëri, kam besë,
e si bir të lutem sot;
Ti për mua po kij kujdës
të kem hir nga i madh'in' Zot.

EUKARISTIS

18

Të përujem Flija shejte,
Flija e të madhes dashuri;
Ti je i kjiellit psherëtimi,
nderi i t'tërës njerëzi.

Të përmissen Flija shejte,
Flija e të madhes dashuri.

Të përmissen Flija shejte,
Flija e të Lartës Dashuri;
Ti je i trimavet gëzimi
e e të grimosurit fukji.

Të përmissen Flija shejte,
Flija e të Lartës Dashuri;
Ti i të gjallëvet shëndeti,
je shpresa në hjidhi.

Të përujem Flija shejte,
Flija e të madhes dashuri;
klofshe e njohurë dhe e lëvduar
ngushëllim për gjithë njeri.

Të përujem Flija shejte,
Flija e të madhes dashuri;
u të falem, Zot i fshehur,
i pa-sosmi Perëndi.

33

Për gjithëmonë kloft lëvduar
Zoti jinë i njerëzuar;
Zoti jinë që në dhe
derdhi gjakuthin për ne;
derdhi gjakun edhe vdikj,
si fajtor i math në krikj.

Rroft i t'Lartit At i Biri
që t'Pangarës biu të gjiri;
i Pasosmi e Fareniri
rroft e kloft!

Po kur pra te kjielli shkoi,
neve t'mjerët ngë harroi,
se na u la në bukë e verë,
sa t'e kemi kurdoherë;
kurdoherë sa t'e kemi
e me 'të një gjë të jemi.

Si një rrekj të throni rri
tue përitur gjithë njeri;
tue përitur si një tatë
e tue falur nga mëkatë.
Tue bër mirë faje e ftesa,
si hareja e 'tij ë ndiesë.

Me zë t'ëmbël na thërret,
e kështu na thot e flet:
U jam gjella e gjellës kroi,
nga shëndeti i dheut buroi,
i të miravet burimi
ngaha dolli ngushëllimi.

Përpara Flijës shejte
ndihem i plot me besë
e zëmbra jime dhizet
kur Zotin Krisht u thërres.

O Isuth, te buka i fshehur,
Ti rri gjithëmonë për ne,
me besë u Tij të falem
se rregji i kjiellit je.

O Flijë tri herë shejte,
pakja e shpirtit t'im,
përpara Tij përmisur
u thërres me dishirim:

O Flijë, Buka e kjiellit
kur e gjak të Krishtit Zot,
eja, eja te këjo zëmbërë
që t'përet me besë e thot:

O Flijë, o shpresa jime,
rrekj, zot e Perëndi
mirr veshë Ti lutien t'ime
arthsha u në lumëri.

O Flijë, gjër i shpirtit
Ti mua më jep fukji
sa t'ligun u të munjë
në dua u këtë lumëri.

Të pasqimit Zot të krështerë
po me kënga t'i çojëm lëvdim;
isht i fshehur në bukë e në verë
e na jipet si i shpirtit ushkjim.

E përmistë e me fakjen te dheu
tufa e bijëvet të falet me besë;
për fajtorët që gjaku shpërbleu
kij të dhëmbur e derdhi ndëjesë.

Nën pështrimin prej gruri t'përkryem
mbi të lartin e t'dritenin thron,
nga gjithë Engjëjrit mbreti i shërbien
këto zëmbëra t'ona pushtón.

Perëndi që nga buka e bekuame
për të dashur e pakje na flet,
tek Ti shprejëm në jetë t'helmuame
se pas luftës do t'kemi shëndët.

Gjithë përurimi na të krështerë
kësaj bukie që isht kurmi i t'in' Zoti
gjithë përurimi na se këjo verë
isht vërtetanith gjaku i t'in' Zoti.

Ti pshërtimi i gjithë zëmbra vet je
Flij'e gjallë, bier pakjen mbi dhe.

Kur te Mesha këjo bukë e këjo verë
janë me fialën e Priftit shejtruarë,
na besojën se n'kurm te një herë
e në gjak t't'in' Zoti jan'ndrruarë.

Bukën e Ëngjëjvet hëngri njeriu,
bukën shejte që na jerdhi nga kjielli,
atë bukë që na duket të siu
akjë e vogël, po që ndrit në se dielli.

Gjithë këndojmë, t'krështerë, tue thënë:
Flijë shejte, na t'falemi, o dritë,
se Ti ushkjin për të gjithë u ke dhënë
që kur ndodhe ndër ne natë e ditë.

Flij'e dashurë Ti je gjella jonë;
kush kungonet përdita me besë
rron te jeta gjithënjë ne t'ën'Zonë,
e do t'ket te Parraisi edhe pjesë.

Flij'e falurë të hera që vdesiëm,
na me shpresë të madhe pshërtojëm;
eja, o Zot, se p'ushkjin na të presiëm,
kur të lumë te Parraisi do t'shkojëm.

21

Gjithë lëvdojmë, gjithë bekojmë
Krishtin rrekj dhe Perëndi.
Ngrëjmë zërin e këndojmë
se na patë lipisi.

U Të falen kurdoherë
Zoti Krisht i bër njeri,
u Të shoh si buk'e verë
pë Të lut si Perëndi

Ai në jetë u sdrip nga kjielli
mori kurmë u bë njeri:
teku lint, ku shuhet dielli
jes me ne në Eukaristi.

31

O i buti Iisu
e këndëshme gjellë,
pa sdripu tek u.
Ngë rronj u më vet,
po Zoti i vërtet
që jetën dhuron,
e që si të birin
edhe më ndriton.

O Zot që për ne
mbi drurin e krikjit
gjithë gjakuthin dhe
pa mirre përherë
këtë zëmbër të njerë,
pushimin të këm.
Ti vëhten më fale;
u i jiti dot jem.

O i larti Krejtar
gëzim i këtij shpirti,
o i madhi vistar,
Tij vetëm lakmonj;
Tij vetëm kërkonj,
o i bukuri gjithë;
se Ti për gjithëmone
me t'dashur nalith.

Po bënët haidhi
t'in'Zoti në kjiell
e i jipet lëvdi.
O tufë ëngjëllorë
e lume e gazmore,
gjithë ejani këtu,
me kënkë lëvdoni
të butin Iisu.

E lumëja ushkjesë
 që vien nga Parraisi
 për shpirtin me besë
 ti i mallit je shengu,
 mister edhe gjë
 nga e çila te dheu
 më e saktë nëng'ë.

I ëmbël ushkjim
 që shpirtit tue e nglinjur
 i jep amëshim*
 te gjiri m'u sbrit,
 fielloje e shëndrit,
 me mall e bëlkos,
 se vetëm do t'rronjë
 për Tij që ngë sos.

O lak që për mot
 e lith shërbëtorin
 me t'dashurin Zot,
 o dhëndërr i mirë,
 për Tij kam dëshirë;
 për t'jerë ngë jam...
 më para tue helkjur
 të lumem u kam.

O malli shëgjetë,
 lavosnë e varromë
 këtë zëmbërë të shkretë,
 se në shumë s'Të dua
 s'ka gjellë për mua:
 të rronj edhe s'di
 në zëmbren e tërë
 s'e djek dashuri.

Gjithë lëvdojmë, gjithë bekojmë
 Krishtin rrekj dhe Perëndi.
 Ai për ne, mos e harrojmë
 jerdh'e leu si një mavri.

Sa duroi për ne te jeta
 me të madhe dashuri!
 Mos të sbireshëm pameta
 jes me ne në Eukaristí.

22

Osanna t'in'Zoti! me zëmbër'na thori,
 na flijën e pakjes në gjí dishirojmë.
 Na bukën e kjiellit me besën kërkojmë
 p'ushkjin sa t'e keni të gjellës te dhromi.

O Krisht për gjithëmonë,
 si dié edhe sot
 Ti je Rregji jinë,
 Ti vetëm in' Zot.

Osanna, osanna! Lëvdojmë t'en'Zonë
 se kurmin e gjakun na la për të ngrënë.
 Për gjellën e shpirtit, kur foli tue thënë
 kush ha nga kjo bukë ai rron për gjithëmonë.

Për gjellën e gjithëve nga kjielli u sdripe
 o Flijë e përshejte, e na prurë shëndetën.
 Ti jerdhe ndër gjinde e lirove gjithë jetën
 nga zgjedha e mëkatës e të ligun e shtipe.

O Flijë e hjunushme, të gjithë shejtërona
 kur vijëm të triesa që Ti na ke shtruarë,
 o Krisht i bekuam, të klofshin të truarë,
 Ti jipna gjithë hiret, Ti shpirtin pastrona.

O Flijë e përfalurë, Ti vetëm je shpresa
te helmet e jetës Ti vetëm je gëzim
ndër lotë e kopose Ti je ngushëllim
e gjithve sa rrojëm t'patundurë te besa.

23

Isuth, Isuth i dashur
pastro Ti zëmbërat t'ona,
ushkjinin shejt dhurona
bukën e dashuris.

Isuth, Isuth, Isuth,
gjella jonë Ti je!
Ti rregjëro mbi ne.

Isuth, Isuth i mirë
shpresë tek Ti na kemi,
se bijët e tu na jemi,
o Zot i lipisis.

Isuth, Isuth i tëmbël
gjithë njerëzit Të lëvdojnë,
gjithë zogazit Të këndojnë
me mirënjohie e gëzim.

Isuth, Isuth i shejt
Tij vetëm shpirtin t'ënë
Të truajëm tue thënë
me besë e me pëndim.

Isht e njohurë e vërteta
e në katër anët u nda zëri:
Buka e jetës bindët bërë
se mënd t'bënjëate që do.

29

Sdripu, o i Larti Perëndi
shpejt nga kjiellia e rri me ne;
ai skjep ngë isht, po duket
u e kam besë përse Ti e the.

U e di se je i pushtetshëm
e t'liruanitë t'at do mirë,
thavmasi Ti bën për ne
për dashurin që na ke.

Sat njerëzit liroje
edhe Ti u bërë njeri,
jerdhë te jeta e sgloodhe
jo kjosmë, po vapkësi.

Ng'u leve te zotëria,
ngë pate mëmë mbretëreshë,
po Virgjërën e shën Mbri
që t'ën Zonë mori vesh.

Për shumë motë rrijte pa folë
e kur erth hera jote
thavmase gjithë njeri
me t'shejten urtësi.

Luftën e errurë mallkove,
truajte gjithëve dashuri
e te këjo jetë e shkretë
prure pakjen me t'ftetë.

Pranë të krikjes po me shengun,
 që i shkëlqiem u pa në kjiell
 e më i ndritëm se një diell,
 e dëftoi sa kish fukji.

28

Edhe kush e pati pengun
 e vëlefshëm t'atij druri
 të vërtetën njohu e dsuri
 Klishës shejte i dha liri.

Sbukurim u bë atë herë
 shengu i dhunës për kurorë,
 e mbi shkope rregjërore
 lart u vu, si e shohim sot.

Po përse pushtetë e nderë
 pati vegleja e mundimit?
 Se ndë krikje e rrukullimit
 shpirtin dha i pasosmi Zot.

E në ajo për të gjithë monë
 ka fukji të paharruame,
 sa edhe buka e shejtëruame,
 kurmi i Krishtit do të ket?

Si s'u fik e u shua ndë vonë
 fara e gjindes të krështerë,
 që akjër mot ndë zi dhe e prerë
 mbeti e fshehurë nën dhet?

Si në dritë u çua pameta,
 tue famasur gjithë njeri?
 kush e ngjalli përsëri?
 si te gjaku u rrit ajo?

24

O Rregji jinë, o Perëndi,
 e dhezurë zëmbra përdita thot:
 na Tij të duam - me dashuri
 se bij na jeni - o i madh'in'Zot.

Na Tij me besë po thërresim,
 Ti kijna lipisi.
 Tij vetëm duam - se Ti je Tatë
 Tij vetëm duam - se Ti je rrekj.

O rregji jinë, o Perëndi,
 pa u lodhur kurr Tij natë e ditë,
 për ne te buka - i fshehur rri,
 fukji na jep - shëndet e dritë.

~~Na Tij me besë po thërresim~~
 o rregji jinë, o Perëndi
 me besë na thoni - të prëmistë në dhe.
 Klofshe lëvduar - në Eukaristi,
 i kjiellit dhromi - klofshe për ne.

25

O t'krështerë, tek Isuthi shpresojm:
 Pisën mundi edhe mortien e ndridhi,
 të të ligut Ai lidhiet nasglidhi.
 Sa na deshi!
 Kjëndroi me ne.

E isht i gjallë, p'ftet i gjallë
po i fshehur te buka!
na me siun e këtij kurmi ng'e shohiëm,
po me besën e dhezurë e njohiëm,
shpirti jinë atie sheh Perëndin.

Ajo isht bukaçë jerdhi nga kjielli
për shëndetën e shpirtravet t'anë,
e jep gjellën të gjithëve sa janë.
Ata të lumët
ç'e marriën me besë!

Buka e gjellës
U jam na thā Krishti.
E kush ha nga këjo bukë ka t'rronjë
e te jeta e pasosme ka t'shkronjë
teku sbluarith po sheh Perëndin.

Sa isht i math dashurini i t'in'Zoti!
se për ne jerdhi e lindi te jeta,
nga Parraisi tue u sdripur vërteta
mori kurmin
në gji të shën Mëris
e jo vetëm
në krikjo kle vënë,
kurmin shojt edhe gjakun ka lënë
sa t'e kemi për shpirtin të ngrënë
e ndër luftat e gjellës fukji.

26

Përpara Tij përmisemi,
o Zot e Perëndi,
Të falemi e Të truhemi
se jemi në hjidhi.

Në e bukë i fshehurith
pushtetin t'ent dëfton,
o i madhi shejt i shëjtravet
Ti shpirtin na bekon.

Bekona, o rregji i kjielliavet
Ti kijna lipisi
te jeta në mes të luftavet
Ti ruana, o Perëndi.

27

Ngrehim kënkën e gëzuarë
ato punë tuke thënë
çë po bëri në dhe t'ënë
i hjeruashmi mundësor.

Lëvdi të dashurit
të kjiellit mbret,
te buka e falshme
Zot i vërtet.

Fakjebardhë ai, në duar
ne të tijën krikjedolli
mbi të nëmurin çë solli
te Kalvari si fajtor.